سینمای ایران

۲ فیلمساز جوان از نیازها و الزام‌های توجه به هنر شهرستان‌ها در دولت سیزدهم می‌گویند

زیرساخت، زمان، بودجه و حوصله

سپیده شریعت رضوی
خبرنگار

محمدمهدی اسماعیلی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی دولت سیزدهم چندی پیش در سخنان خود از توجه به فعالیت‌های فرهنگی و هنری در مناطق مرزی و کم برخوردار دارای اهمیت سخن گفت البته این سخن تازه‌ای نیست چراکه کم و بیش وزرای پیشین درباره این موضوع طرح‌هایی ارائه داده بودند اما هنرمندان اتفاق خاصی را شاهد نبودند حال باید منتظر ماند و دید دولت سیزدهم می‌تواند وعده‌های خود را عملی کند یا نه و اساساً چه برنامه‌ای ارائه می‌دهد. همین موضوع باعث شد درباره الزامات این طرح با نوا رضوانی و وحید حسینی‌نامی دو فیلمساز جوان گفت‌وگو کنیم.

■ **ایران یک شهر دارد و آن هم تهران است!**

نوا رضوانی درباره عملی شدن این طرح اظهار کرد: این بحث بسیار تخصصی و نیازمند تحقیقات گسترده است و باید روی آن تمرکز و کار شود چراکه باید دید اجرای چنین طرحی امکانپذیر است یا نه، بویژه آنکه در زمان ریاست جمهوری محمود احمدی‌نژاد بسیار روی این قضیه تأکید شد اما اتفاقی رخ نداد.

وی ادامه داد: این اتفاق اگر به‌صورت تئوری رخ بدهد، بسیار خوب است. من همیشه می‌گویم ایران یک شهر دارد و آن هم تهران است و امکاناتی که در تهران وجود دارد، متأسفانه در شهرهای بزرگ ایران هم نیست. بسیاری از دوستانی که در تهران کار می‌کنند و موفق هم هستند اهل شهرستان‌های ایران هستند اما قاعدتاً امکان رشد برای آنها در آن شهرستان‌ها فراهم نبوده است و مجبور شدند که به تهران بیایند. کارگردان فیلم کوتاه «ماسک» با اشاره به اینکه دولت سیزدهم اگر قصد دارد این طرح را اجرایی کند در ابتدا باید زیرساخت‌های آن را فراهم کند، بیان کرد: در شهرستان‌ها ابتدا باید سینماهایی مطابق با استانداردهای روز دنیا یا مطابق با حداقل استانداردهایی که در تهران وجود دارد، ساخته شود و تعداد آنها افزایش پیدا کند. این مورد درباره سالن‌های تئاتر نیز باید اتفاق بیفتد چراکه بسیاری از تئاترهای بسیار خوب تنها در تهران اجرا می‌شوند در صورتی که اگر شرایط در شهرهای دیگر فراهم شود گروه‌های تئاتری می‌توانند برای اجرا عازم آن شهرها بشوند که این اتفاق فرصتی برای علاقه‌مندان به هنر تئاتر در شهرهای دیگر را فراهم می‌کند.

رضوانی با اشاره به اینکه اختصاص عادلانه بودجه مورد دیگری است که باید به آن توجه کرد، ادامه داد: البته ناگفته نماند دوستانی که در تهران مشغول فعالیت هستند دستمزدهای بالاتری دارند و در شهرهای دیگر دستمزدها پایین‌تر است اما می‌توان امکاناتی فراهم کرد تا از توانمندی دوستان درجه یکی که در تهران کار می‌کنند در شهرهای دیگر بهره برده شود. به‌گفته این کارگردان اهل ساری، اگر بتوان استعدادها را در شهرستان‌ها نگه داشت و امکانات لازم را برای آنها فراهم کرد، این طرح می‌تواند به اشتغالزایی نیز کمک کند.

نویسنده «ظغال» درباره توجه به بحث آموزش هنرمندان تأکید کرد: از آنجا که ما در جشنواره‌های مختلف عضو هیأت انتخاب و داوری آثار هستیم، متأسفانه یکسری از فیلم‌هایی که در شهرستان‌ها کار می‌شود، استانداردهای اولیه سینما را هم ندارد پس در این طرح لازم است به بحث آموزش هنرمندان نیز توجه بشود که این امر از طریق مجهز کردن آموزشگاه‌ها و دانشگاه‌ها حداقل در شهرهای بزرگ امکانپذیر است.

این کارگردان که فیلمش به هفتاد و چهارمین جشنواره فیلم لوکارنوی سوئیس راه یافته، افزود: در بحث مجهز کردن دانشگاه‌ها ذکر این نکته خالی از لطف نیست که اگر برای استادان بزرگی که در تهران مشغول آموزش هنر هستند، حقوق مکفی در نظر گرفته شود تا دانشجویان شهرهای دیگر نیز از حضور آنان در شهرهایشان بهره ببرند، اتفاق بزرگی رخ خواهد داد چراکه دانشجو ترجیح می‌دهد در شهر خود تحصیل کند و در کنار خانواده‌اش باقی بماند. وی خاطرنشان کرد: اگر بودجه‌ای برای این طرح اختصاص داده شود و مسئولان واقعاً بخواهند این طرح را اجرا کنند، در ۴ سال پیش رو اجرا کردن این طرح امکانپذیر است البته ساخت سینما، سالن تئاتر و در حقیقت اماکن فرهنگی و مجهز کردن آن زمانبر است.

■ **کار فرهنگی زمانبر و نیازمند حوصله است**

وحید حسینی‌نامی کارگردان اهل تبریز نیز درباره توجه به هنر شهرستان‌ها با عملی شدن طرح تمرکززدایی از تهران بیان کرد: من نسبت به اجرایی شدن این طرح چندان خوشبین نیستم چراکه ۲۰ سال است در حوزه فیلمسازی فعالیت می‌کنم و وزرای مختلف در این مدت از این دست طرح‌ها ارائه داده‌اند اما هیچ‌گاه عملی نشده است. به‌عنوان مثال مشابه همین طرح با نام «هشت منطقه فرهنگی» در دوره ریاست جمهوری محمود احمدی‌نژاد مطرح شد اما به مرحله اجرا نرسید.

او که درجشنواره‌های مختلف در کشورهای فرانسه، بلغارستان، ترکیه، ایتالیا و کره جنوبی شرکت کرده در ادامه صحبت‌های خود گفت: اگر این طرح اجرایی شود، بدیهی است که به

> از نظر من برای این اتفاق باید یک طرح بنیادین و ملی تدوین، اجرا و بعد تأثیر آن دیده شود تا هنرمند آن را حس کند و بداند اگر به تهران هم نیاید به اهداف و آرزوهایش می‌رسد، اما چون در کشور ما هر مسئولی که تغییر می‌کند، مسئول قبلی را قبول ندارد پس امکان اجرای طرح طولانی مدت وجود ندارد

هنر شهرستان‌ها کمک و اشتغالزایی می‌شود اما ماجرا این است که این طرح نیازمند زیرساخت و هزینه کلانی است که به نظر من دوره چهارساله برای آن کم است بویژه آنکه در حوزه فرهنگ ما تأثیر اتفاقات را از ۵ تا ۶ سال بعد از اجرایی شدن طرح می‌بینیم. از نظر من برای این اتفاق باید یک طرح بنیادین و ملی تدوین، اجرا و بعد تأثیر آن دیده شود تا هنرمند آن را حس کند و بداند اگر به تهران هم نیاید به اهداف و آرزوهایش می‌رسد، اما چون در کشور ما هر مسئولی که تغییر می‌کند، مسئول قبلی را قبول ندارد پس امکان اجرای طرح طولانی مدت وجود ندارد.

حسینی‌نامی معتقد است در صورت اجرایی شدن طرح مطرح شده تولیداتی که دربردارنده ویژگی فرهنگی اقوام و مناطق مختلف باشد، می‌تواند دیالوگی بین هنر و ایده‌ای که در پایتخت به آن فکر می‌شود که از آن می‌توان به‌عنوان جریان اصلی و رایج نام برد، برقرار کند و علاوه بر شنیده شدن صداهایی از فرهنگ و مناطق مختلف دغدغه‌ها و مسائل آنان نیز منتقل می‌شود. کارگردان مستند صف ادامه داد: در حال حاضر هنرمند منفک از هرگونه اجتماع منطقه‌ای در کشور خودش است و هیچ ایده‌ای درباره خوزستان، سیستان و بلوچستان و... ندارد و در جریان اصلی که وجود دارد، حل شده است.

کارگردان فیلم کوتاه «سرسام» درباره زیرساخت‌هایی که برای اجرایی شدن این طرح نیاز است، گفت: در ابتدا باید زیرساخت‌هایی که برای تولید نیاز است، فراهم شود که این زیرساخت برای سینما، تئاتر و هنرهای تجسمی متفاوت است همچنین برای این امر نیروی انسانی نیاز است اینکه چگونه تربیت و حمایت می‌شود و در این صنعت باقی می‌ماند. برای تربیت نیروی انسانی قطعاً به آموزشگاه‌های مختلف نیاز داریم و برای اینکه هنرمند

> دوستانی که در تهران مشغول فعالیت هستند دستمزدهای بالاتری دارند و در شهرهای دیگر دستمزدها پایین‌تر است اما می‌توان امکاناتی فراهم کرد تا از توانمندی دوستان درجه یکی که در تهران کار می‌کنند در شهرهای دیگر بهره برده شود. به‌گفته این کارگردان اهل ساری، اگر بتوان استعدادها را در شهرستان‌ها نگه داشت و امکانات لازم را برای آنها فراهم کرد، این طرح می‌تواند به اشتغالزایی نیز کمک کند

در این صنعت باقی بماند باید یکسری اتفاقات حمایتی صورت پذیرد چراکه به‌عنوان مثال یک هنرمند نمی‌تواند صبر کند تا سالی ۱۵ روز اجرای تئاتر داشته باشد یا ۵ سال یکبار یک فیلم کوتاه بسازد. حسینی نامی در پایان تصریح کرد: مسأله مهم دیگر توزیع عادلانه بودجه فرهنگی است که باید در سطح مدیران میانی اتفاق بیفتد تا هنرمندان بتوانند اثری تولید و بعد آن را ارائه کنند. اساساً باید در یک اکوسیستمی این اتفاق جاری شود و همه اعضا درست عمل کنند تا ۲۰ سال دیگر نتیجه آن دیده شود چراکه کار فرهنگی زمانبر و نیازمند حوصله است.

سینمای جهان

با پخش فیلم تازه پدرو آلمودووار جشنواره ونیز افتتاح شد

شلیک «مستقل سازان» به طرف شیر طلایی

نمایی از فیلم «مادران موازی» ساخته جدید پدرو آلمودووار اسپانیایی که فیلم افتتاحیه جشنواره امسال ونیز بوده است

وصال روحانی
خبرنگار

هفتاد و هشتمین دوره جشنواره فیلم ونیز ایتالیا که پس از کن فرانسه (و همپا با «برلین») دومین جشنواره بزرگ سینمای جهان به حساب می‌آید از چهارشنبه شب گذشته در این شهر تاریخی و محصور در آب شروع شد و پس از ۱۱ روز رقابت بیش از ۴۰۰ فیلم عمدتاً جدید و تجدید خاطره با برخی کلاسیک‌ها و آثار قدیمی شنبه شب ۲۰ شهریور پایان خواهد گرفت.

با اینکه یک بار دیگر مراقبت‌های بهداشتی به قصد جلوگیری از ضربه زدن‌های مهلک کرونا به هنرمندان و میهمانان جشنواره حرف نخست را در ونیز می‌زند و به تبع آن از شمار حاضران در قیاس با گذشته بسیار کاسته شده اما مدیران ونیز یک بار دیگر توانسته‌اند همانند دوره پیش نوعی اعتدال را میان پروتکل‌های بهداشتی و الزام‌های حرفه‌ای برقرار کنند و پذیرای یک چهارم افراد و میهمانانی باشند که قبل از ظهور «کووید۱۹» و مشتقات مرگبار آن هر ساله از فیلم‌های اکران شده در تالار مرکزی جشنواره (به‌نام لیدو) و یا سایر امکان جشنواره دیدن می‌کردند. هدایت هیأت داوری بخش مسابقه امسال ونیز که شمار زنان آن بیشتر از مردان است، با بونگ جون هو فیلمساز موفق و صاحب سبک کره‌جنوبی است و سایر اعضای این هیأت ساوه‌ریو کاستانزو سناریست و کارگردان ایتالیایی، ویرجینی اخیراً هنرپیشه زن بلژیکی، سینتیا اریوو بازیگر و خواننده زن بریتانیایی، سارا گادون هنر پیشه زن کانادایی، الکساندر ناناثو مستند ساز رومانیایی-آلمانی و چلوژائو کارگردان زن چینی مقیم امریکا هستند و براساس آرای جمعی آنان است که برنده جایزه شیر طلایی بهترین فیلم و فاتحان شیرهای نقره‌ای سایر قسمت‌ها شناسایی و معرفی می‌شوند.

■ **حضور نه چندان محسوس سینمای ایران**

فستیوال فیلم ونیز که نام «موسترا» نیز همواره به آن اطلاق شده است امسال نشان چندانی از ایران و آثار سینمای آن ندارد و تنها خط مستقیم ارتباطی ایران با «ونیز ۲۰۲۱» حضور شهرام مکری سینماگر پر ابتکار ایرانی در بین اعضای هیأت ژوری بخش «افق‌ها»ی این جشنواره است. چنین حضور اندکی برای سینمای ایران در تضاد آشکار با برخی ادوار قبلی این جشنواره و بخصوص از ۲۰۱۰ به بعد قرار دارد که موسترا بارها پذیرای کارهای بلند و کوتاهی از سینمای ایران شد و اهدای جایزه برترین سناریو «موسترا» به‌رخشان بنی اعتماد به‌خاطر فیلم «قصه‌ها»ی او در سال ۲۰۱۴ و همچنین اهدای دو جایزه به سازندگان و بازیگران «بدون تاریخ، بدون امضا» و حید جلیلوند در قسمت «افق‌ها»ی ونیز به سال ۲۰۱۸ از بارزترین تبعات این حضورها بوده است.

برای عدم حضور ایران در قسمت مسابقه و سایر بخش‌های مهم آسیای شرقی و یا شمال اروپا شده و سینماگرانی به شیر طلایی چنگ زده و به سوی آن هدف‌گیری و تیراندازی موفق داشته‌اند که از دید بسیاری از ناظران بین‌الملل صلاحیت آن را نداشته‌اند. با وجود این پیروزی فیلم «پارازیت» (با «انگل») از سینمای کره‌جنوبی در جشنواره‌هایی از این دست و سپس تعلق گرفتن جایزه معتبرتر «اسکار ۲۰۲۰» به همین فیلم نشان داده است که شاید سران لیدو در انتخاب این دست فیلم‌ها و در ارجح شمردن آثار به اصطلاح موج نو و اعطای شیرهای طلایی و امثال آن به اینگونه آثار سینمایی راه افراط را طی نکرده باشند زیرا اسکار هم که سال‌ها فقط به فیلم‌های بزرگ و خاص و پر هزینه و اغلب حماسی اهدا می‌شد، در ادوار اخیر خود چندین و چند برنده متعلق به جریان سینمای مستقل و کم هزینه داشته و فیلم‌های کوچک را پاس داشته و نه چیزهایی را که طبق سنن هالیوود آثاری بزرگ و بسیار خرج ساز و از تبار کلاسیک‌ها به شمار می‌آیند.

■ **شکارچیان احتمالی «شیر» ونیز**

با این توضیحات باید متذکر شد که تعدادی از فیلم‌های بخش مسابقه «ونیز ۲۰۲۱» از بقیه بارزتر و تا حدی به شیرطلایی نزدیک‌تر محسوب می‌شوند و آنها عبارت‌اند از: «دختر گمشده» ساخته مگی جیلنهال امریکایی که یونان هم در تأمین بودجه ساخت آن شریک بوده است، «دنیایی دیگر» به‌کارگردانی استفانی بریز فرانسوی، «دست خدا» کار پائولو سورن تینو ایتالیایی، «امریکای لایت»، فیلم داستانی اما واقعیت نگر و سیاسی و افشاگرانه برادران دینوسنزو (دامیانو و فابیو) که ایتالیایی هستند، «توهمات گمشده» ساخته زاوی یرجیانولی فرانسوی، «اسپنسر» به‌کارگردانی پابلو لارن شیلیایی که امریکا و آلمان نیز از سرمایه‌گذاران آن بوده‌اند و البته «مادران موازی» کار پدرو آلمودووار که قبلاً نیز از آن یاد کردیم و فیلم افتتاحیه جشنواره بوده است. اکثر کارهای آلمودووار طی ۴۵ سال فیلمسازی وی آثاری خبرساز و منحصر به فرد بوده‌اند و در نتیجه اگر امسال در ونیز همان فیلمی به شیر طلایی دست یابد که در افتتاحیه جشنواره هم بوده است، نباید چندان تعجب کرد. فراموش نکنیم که وجود یک سینماگر غیر متعارف اهل کره‌جنوبی در صدر هیأت داوران، انتخاب هر فیلمی از این دست و قماشی را که متضاد با جریان سینمای همه پسند باشد، در «ونیز ۲۰۲۱» به احتمالی نه چندان اندک و نه چندان دور تبدیل می‌کند.

> همچنین اهدای دو جایزه به سازندگان و بازیگران «بدون تاریخ، بدون امضا» و حید جلیلوند در قسمت «افق‌ها»ی ونیز به سال ۲۰۱۸ از بارزترین تبعات این حضورها بوده است

■ **فیلم اختتامیه از قسمت‌های جنبی می‌آید**

ناگفته نگذاریم که در سایر قسمت‌های «موسترا» امسال نیز فیلم‌های قابل توجهی اکران می‌شوند که اگر در قسمت مسابقه حضور می‌داشتند، مدعی جدی شیر طلایی به حساب می‌آمدند. برخی از این آثار سینمایی عبارت‌اند از: بازسازی فیلم «دون» ساینس فیکشن معروف سال ۱۹۸۴ دیوید لینچ امریکایی توسط دنیس ویلیه‌نوو کانادایی، «آخرین دوئل» جدیدترین ساخته ریدلی اسکات مسن و بریتانیایی و «آریا فرما» کار تازه لئوناردو دی‌کاستانزو ایتالیایی که جملگی در بخش «خارج از مسابقه» به نمایش در می‌آیند. به آنها بیفزایید «آبشارها» به کارگردانی مونگ هونگ چونگ تایوانی، «امیرا» ساخته محمد دیاب مصری، «۱۰۷ مادر» کار پیتر کره کاسی از اسلواکی، «مقول‌ها» ساخته توماس کرویتیوف فرانسوی و «روزی روزگاری در کلکته» به کارگردان ادیتیا و یکرام سنگوپتا هندی را که جملگی در بخش «افق‌ها» اکران می‌شوند. از اهمیت این قسمت‌های جانبی همین بس که حتی فیلم اختتامیه «ونیز ۲۰۲۱» هم که کاری از روبرتو اندو ایتالیایی به‌نام «IL Bambino Nascosto» است و شنبه شب ۲۰ شهریور قبل از مراسم توزیع جوایز به نمایش در می‌آید، یکی از آثار در نظر گرفته شده برای بخش خارج از مسابقه است.

روی خط خبر

■ اولگا لیوبیمورا وزیر فرهنگ فدراسیون روسیه در پیامی ضمن تبریک انتصاب دکتر محمد مهدی اسماعیلی به تصدی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی کشورمان از وی برای شرکت در نهمین همایش بین‌المللی فرهنگی سن پترزبورگ دعوت به عمل آورد. در این پیام آمده است: انتصاب شایسته حضرتعالی را به سمت وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی جمهوری اسلامی ایران صمیمانه تبریک عرض می‌نمایم. گفت‌وگوهای فرهنگی میان کشورهایمان دارای پیشینه‌ای عالی، چندوجهی و عمیق است و تأثیر مثبت بر مجموع همکاری‌های دوجانبه دارد. معتقد هستم

ارتباطات فرهنگی بین مردمان روسیه و ایران با مدیریت حضرتعالی از توسعه پویا برخوردار خواهد شد. وزیر فرهنگ فدراسیون روسیه در ادامه با اشاره به نهمین همایش بین‌المللی فرهنگی سن پترزبورگ و با دعوت از وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی کشورمان برای حضور در این رویداد فرهنگی، فراهم کردن فضا برای گفت‌وگوهای باز، تبادل آزادانه دیدگاه‌ها و ارتباطات غیررسمی در داخل جامعه بین‌المللی فرهنگی را از اهداف مهم آن برشمرد. نهمین همایش بین‌المللی فرهنگی سن پترزبورگ، ۱۱ تا ۱۳ نوامبر ۲۰۲۱ هفته دوم آبان ماه سال جاری در این شهر از کشور روسیه برگزار می‌شود./ روابط عمومی

■ **فصل دوم از سریال «نوار زرد» به کارگردانی سروش محمدزاده و تهیه**

کنندگی محمدرضا شفیعی محصول گروه فیلم و سریال شبکه دو در حال تولید است. فصل اول از سریال «نوار زرد» به کارگردانی پوریا آذربایجانی با مضمونی جنایی، پلیسی سال ۹۶ از شبکه دو سیما پخش شد. داستان «نوار زرد» زندگی سرگرد کاوه کیهان با بازی امیر آقایی را روایت می‌کرد و با بازیگرانی همچون مرحوم سیروس گرجستانی، بهاره کیان افشار، کمند امیرسلیمانی و... در آن به ایفای نقش پرداخته بودند. گفتنی است فصل دوم سریال «نوار زرد» مانند فصل اول به غیر از داستان دنباله‌دار، در هر قسمت نیز قصه‌ای پلیسی، جنایی را روایت می‌کند. تیم بازیگران این پروژه به‌صورت کامل تغییر کرده و قرار نیست هیچ کدام از بازیگران فصل اول در فصل دوم حضور داشته باشند./ روابط عمومی

■ **گروه تولید فیلم سینمایی «ایران‌زاد» به کارگردانی مجید عزیزی و تهیه‌کنندگی مهدی مطهر در چند روز گذشته با بهمن کیارستمی برای تدوین این پروژه به توافق رسیدند. ایران‌زاد در سفر کردستان، پای صحبت‌های دختری که بعد از شهادت پدرش برای رهایی از مشکلات و غصه‌هایش به طبیعت پناه برده و همچنین کولبری که از مصایب کولبری در سرما و گرمای کوهستان‌های مرزی و تلخی‌های زندگی خود روایت کرده، نشسته است./ خبرآنلاین**

■ **در حالی که پیش‌بینی شده است درآمد حاصل از فروش کتاب در سال ۲۰۲۳ به ۱۲۹ میلیارد دلار خواهد رسید اطلاعات مربوط به انتشار جهانی کتاب نشان می‌دهد فروش این کالای فرهنگی در سال ۲۰۱۸، درآمدی ۱۲۲ میلیارد دلاری داشته است./ ایسنا**

■ **نقاشی «عشق در سطل زباله» که با نام دختری با بادکنک نیز شناخته**

می‌شود، در ماه اکتبر دوباره در حراج ساتبیز چکش می‌خورد. این اثر که یکی از نقاشی‌های بنکسی (هنرمند خیابانی انگلیسی) است که پس از به فروش رسیدن در یک حراجی در سال ۲۰۱۸، توسط خود بنکسی تکه تکه شد، دوباره زیر چکش حراج می‌رود./ باشگاه خبرنگاران جوان

■ **پیش تولید سریال «حضرت اجل» به کارگردانی محمدمهدی عسکرپور و تهیه‌کنندگی ایرج محمدی آغاز شد. طبق گفته ایرج محمدی، این سریال، اثری تاریخی در ژانر ملودرام است. سریال به قلم سعید مطلبی است که وقایع آن از اواخر دوران قاجار آغاز می‌شود. مجموعه ۲۶ قسمتی حضرت اجل به سفارش گروه فیلم و سریال شبکه سه تولید می‌شود./ سیما فیلم**

■ **معاون سیما پس از بازگشت از پشت صحنه سریال «سلمان فارسی» در یادداشتی روند تولید این سریال به کارگردانی داوود میرباقری را توضیح داد. حمید شاه آبادی در بخشی از یادداشت خود اعلام کرده است، مقصد بعدی کاروان سلمان فارسی لوکیشن‌های مختلفی مانند آبسرد دماوند، شاهرود، جهرم یا شهرک سینمایی نور خواهد بود. طبق این یادداشت تاکنون مطابق برنامه‌ریزی‌ها ۲۵ درصد از کار تصویربرداری این سریال انجام شده است که درواقع حدود ۱۰ قسمت (مربوط به قسمت‌های میانی) را دربرمی گیرد./ ایسنا**

■ **«رد پایی به‌جا نگذار» ساخته ژان پ.ماتوشینسکی که برای اولین بار در جشنواره فیلم ونیز امسال هفته آینده دیده خواهد شد از سوی لهستان به آکادمی اسکار معرفی شد. این فیلم در نود و چهارمین دوره اسکار با فیلم‌های منتخب دیگر کشورهای جهان رقابت خواهد کرد./ مهر**

■ **دو فیلم «درخت گردو» به کارگردانی محمدحسین مهدویان و «گیسوم» به کارگردانی نوید به‌تویی پس از سه روز اکران حدود ۲۰۰ میلیون تومان بلیت فروختند./ ایسنا**